

از زندان بدتر هم هست؟

علی ورامینی

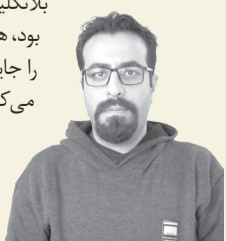
دبیر گروه فرهنگ

روح الله نخعی، همکار ما در گروه بین الملل چند روز است که دیگر در تحریریه نیست. زندان است. در کار روزنامه نگاری چنین چیزهایی بخشی از کسب و کار ماست. عادت هم نمی کنیم. عادت نمی کنیم چون که آدمی برای هر پدیده‌ای که بخواهد به آن عادت کند دنبال یک منطق و توجیه می‌گردد. ما هنوز نمی‌دانیم که چطور نوشتن و گفتن، هم‌سنگ شنیع‌ترین کارها در این کشور قرار می‌گیرد و گاهی اصحاب قلم مستوجب بدترین مجازات‌ها؟

ما هنوز در ناخودآگاه مان این است که کسانی باید زندان بروند که وجودشان برای جامعه مضر باشد و بودنشان در میان مردم، مایه خسران دیگری شود. برای همین است که وقتی رفیق و همکاری که بالا و پائینش را دیده‌ایم و می‌شناسیم با اتهام‌های عجیبی لایق حبس می‌دانند، سرمان داغ می‌شود و هزار بار با خود می‌پرسیم چرا؟ حتی اگر بارها و بارها هم در این موقعیت قرار گرفته باشیم و همکاری را برای رفتن به زندان بدرقه کرده باشیم، باز هم که نوبت یکی دیگر می‌شود، گویی که بار اول است؛ همانقدر متعجب می‌شویم و مغزمان سوت می‌کشد که بار اول در مواجهه با چنین وضعیتی چنان شدید. درباره زندان رفتن روح‌الله اما احساسی متفاوت و حتی متناقض داشتیم. عجیب که نمی‌دانیم برای زندان رفتنش خوشحال باشیم یا ناراحت؟ اشتباه نکنید، روح‌الله به‌زعم قریب به اتفاق اعضای هم‌میهن، بی‌آزارترین و مهربان‌ترین آدم تحریریه است. همیشه سر به کار خودش دارد. به حوزه‌اش مسلط است. به زبان انگلیسی تسلط کامل دارد. کامپیوتر را خوب می‌فهمد؛ لاف‌باز نیست اما اعضای تحریریه، آنقدر که هرکس به مشکلی کوچک و بزرگ در کامپیوترش برخورد می‌کرد اولین صدایی که می‌شنیدیم این بود: روح‌الله، روح‌الله با همه در صلح است. حتی وقتی عصبانی هم می‌شود، آن مهربانی ذاتی که انگار با جانش گره خورده باز هم برجسته‌تر از دیگر احساسات و هیجاناتش است. بی‌دلم می‌دانم کسی با او حشورنشر مختصری هم داشته باشد و این‌ها را تأیید نکند. این‌ها را نگفتم که با سنجایی اخلاقی روح‌الله آشنا شوید، یا اینکه چون زندان رفته از او قدیس بسازم، گفتم که بدانید خوشحال شدن مان از بابت این نبوده که حضورش مایه آزار ما بوده، بلکه برعکس حضور روح‌الله مایه خیر است و برکت.

آنچه احساسات متناقضی در ما نسبت به زندان رفتن روح‌الله به‌وجود آورد، وضعیت او در این ۷-۸ ماه اخیر بود. می‌پرسید از زندان بدتر برای روزنامه‌نگار هم مگر وجود دارد؟ بله، وجود دارد. از زندان بدتر این است که مجازات روزنامه‌نگاری مشمول عفو شود، اما اعدای مصرانه بخواهند او به حبس برود و زورشان هم برسد و چندین و چند ماه شما بارها فراخوانده شوید که به زندان بروید اما موقوف به زمان دیگری شود. روح‌الله نخعی همه ماه‌های سپری شده امسال در چنین وضعیت بلاتکلیفی بود. به قول دوستی، شما وقتی می‌خواهید سفر یک هفته‌ای بروید، هزار برنامه را زیر و رو می‌کنید، خانه را به یکی می‌سپارید، کارهای واجب را به یکی دیگر ... حالا ببینید کسی که قرار است دو سال در محبس باشد، باید حساب و کتاب چه چیزهایی را بکند تا آماده برای حبس شود. بلاتکلیفی، بارها خداحافظی کردنش با دوستان و همکاران، آماده شدن برای رفتن به حبس و به تعویق افتادن زمان حبس، کلافگی ای به آدم می‌دهد که از حوصله خارج است. حتی آدمی به صبوری و قلندری روح‌الله هم کلافه می‌شود، هر چند نه کاملاً شکوه کند، نه اصلاً به روی خودش بیاورد. حالا شاید شما هم به ما حق بدهید که ندانیم از زندان رفتن همکارمان خوشحال باشیم یا ناراحت؟ از اینکه دیگر بلاتکلیف و کلافه نیست خوشحال باشیم یا از اینکه در حبس است ناراحت؟

شاید آنکه اصرار داشت روح‌الله حتماً و باید که به حبس برود، اگر در زندگی اش یک روز چنین بلاتکلیفی‌ای را تحمل کرده بود، همان رنج بلاتکلیفی را جایگزین حبس‌اش می‌کرد. هر چند بعید می‌دانم همه عمر بر او یا آنها چنین حالی رفته باشد.

• صاحب امتیاز و مدیرمسئول: غلامحسین کرباسچی • مشاوران: عباس عبدی و احمد زیدآبادی • سردبیر: محمد جواد روح • سردبیر آنلاین: افشین امیرشاهی • معاون سردبیر: مهرداد خدیری • دبیران گروه‌ها: فرزانه طهرانی (اقتصاد)، آرمین منتظری (دیپلماسی و بین‌الملل)، علی ورامینی (رسانه و فرهنگ) • سمیه متقی (سیاست)، الهه ابراهیمی (خبر)، آرش خاموشی (عکس)، هادی حیدری (طرح و کاریکاتور)، مدیر هنری: مهدی قربانی تبار • حرفه‌چینی و ویراستاری: شهرام هادی • مدیر اداری و آژنسی‌ها: شاهرخ حیدری • تلفن روابط عمومی: ۸۸۷۴۹۳۰۰ • تحریریه: ۸۸۷۳۰۲۹۱ • آژنسی‌ها: ۸۸۷۳۵۲۰۷ • نشانی: خیابان شهید بهشتی، خیابان پاکستان، کوچه دوازدهم، پلاک ۱۸، لیتوگرافی و چاپ: هم‌میهن • توزیع: نشر گستر امروز نوین • تلفن: ۰۲۱-۹۱۳۰۴۱۴۲

معذرت با منت

از دید امیر قلعه نویی صرفاً بدشانسی و نه ضعف فنی عامل شکست ایران مقابل قطر بود

سپهر خرمی

گزارشگر ورزشی هم‌میهن

هر چند او نیز به‌عنوان سرمربی در گل گهر چنان عملکرد ضعیفی را از خود به‌جای گذاشت که اگر چند مسابقه دیگر در تیم سیر جانی حضور داشت، شاید گل گهر باید برای بقا می‌جنگید. شکست‌های پیاپی این تیم با سرمربیگری الهویی، موضوعی است که در خاطره فوتبالی‌ها به یادگار مانده است.

انگلیس هم سال‌ها قهرمان نشده است

برخی مربیان ایرانی برای فرار از پاسخگویی و پذیرش اشتباه، مثال‌هایی را می‌زنند که در تاریخ این رشته ورزشی به‌عنوان فرد یا تیم شکست خورده یاد می‌شود. امیر قلعه‌نویی در توجیه اینکه ایران بازهم نتوانست به‌فینال جام ملت‌های آسیا صعود کند مثال ناکامی تیم ملی انگلیس را در ادوار جام جهانی و مسابقات یورو زد که این تیم از سال ۱۹۶۶ به‌بعد نتوانسته حتی یک جام قهرمانی بیاورد. سوال از سرمربی محترم تیم ملی این است: چرا شما تیم ملی قطر را مثال نمی‌زنید که با وجود رتبه ۵۸ در رنکینگ جهانی (۳۶ پله پایین‌تر از ایران) در عرض کمتر از ۵ سال توانست دوبار پیاپی قهرمان آسیا شود؟ شما چرا تیم ملی فوتبال عراق را مثال نمی‌زنید که در شرایط نامساعد جنگی و بحران‌های موجود، توانست قهرمانی آسیا را کسب کند؟ عراق در حالی در سال ۲۰۰۷ قهرمان جام ملت‌های آسیا شد که به‌دلیل حمله نظامی آمریکا به این کشور، لیگ فوتبال کشورش به‌طور کامل تعطیل بود. قلعه‌نویی از ذکر کردن چنین مثال‌هایی پرهیز کرد؛ چرا که تیم شکست خورده نیاز به یادآوری مثال‌هایی دارد که خودش را تسکین ببخشد.

تا ۲۰۲۶ با چه هدفی؟

کمتر کسی است که ندادن گزیننه اصلی مهدی تاج، سرمربی خارجی‌ای چون «ویچنزو مونتلا» بود تا روند حضور مربیان خارجی در تیم ملی را ادامه دهد، اما هر چه که بود قرعه به‌نام مربی ایرانی افتاد تا اگر قرار به کسب افتخاری است، با نام مربی ایرانی همراه شود. با این حال پروژه کوتاه‌مدت - که موفقیت در جام ملت‌های آسیا بود - با موفقیت همراه نشد. اکنون تحت چه شرایطی قرار است تیم ملی ایران با قلعه‌نویی تا جام جهانی ۲۰۲۶ ادامه دهد؟ جام جهانی بعدی با حضور ۴۸ تیم برگزار خواهد شد و گروه‌ها، سه‌تیمی خواهند بود که براساس قوانین جدید، از هر گروه دو تیم صعود می‌کنند. قرار است بابت صعود از گروه سه‌تیمی که دو تیم از آن قطعاً از ایران ضعیف‌تر هستند، جشن بگیریم؟ نسل‌سازی یا به‌قول امیر قلعه‌نویی پشتوانه‌سازی چطور پیش خواهد رفت؟ در حال حاضر هم طی سه‌سال آتی فوتبال ایران جانشین شاخصی برای مهدی طارمی و سردار آزمون دارد که برای جام جهانی دست به جوان‌گرایی بزنند؟ ایران در جام ملت‌های اخیر پیرترین تیم جام در بین مدعیان قهرمانی با میانگین ۳۰ سال بود. برای حضور موفق در جام جهانی، میانگین سنی این تیم باید در پندترین حالت به ۲۷ سال کاهش پیدا کند. آیا قلعه‌نویی باتوجه به روحیاتی که دارد، می‌تواند چنین جوان‌گرایی‌ای را انجام دهد؟ مهدی طارمی به‌راحتی از اردو خارج می‌شود و به تهران برمی‌گردد تا در یک تیم تبلیغاتی شرکت کند، اما با او برخورد نمی‌شود. سردار آزمون به‌راحتی دعوت قلعه‌نویی را رد می‌کند تا برای مسابقه والیبال به شهرگنبد برود، اما بازم هم هر دو از مهره‌های فیکس تیم ملی هستند ولی احمد نوراللهی به‌دلیل ترک اردو برای این رقابت‌ها خط می‌خورد. آنچه مشخص است، برای کاهش ضعف‌ها و تقویت نکات مثبت، باید در ابتدا پذیرفت که وضعی وجود دارد. اینکه از مردم بابت نتایج نه‌چندان مطلوب «عذرخواهی کردید»، اتفاق فرخنده و جدیدی است اما اگر این عذرخواهی همراه با طوماری از توجیه‌های عجیب و غریب باشد، تیم ملی را در دامی می‌اندازد که طی دو دهه اخیر درگیرش بود.

دفاع از دستیاران بی‌تجربه

یکی دیگر از بحث‌هایی که رودرروی امیر قلعه‌نویی قرار داشت، دستیاران کم‌تجربه و البته بی‌تجربه او در قامت ملی بود. رحمان رضایی به‌عنوان بازیکن سابق حضور در سری آ ایتالیا را داشت اما به‌عنوان مربی صرفاً مدت کوتاهی در تیم فوتبال تراکتور و برق شیراز در دسته اول فعالیت کرده بود. اندو تیموریان هم سابقه دستیار در تیمی را نداشت که به‌بیکاره ۱۰ ماه پیش به‌عنوان دستیار قلعه‌نویی در تیم ملی معرفی شد. سعید الهویی که سال‌ها در کنار قلعه‌نویی در لیگ برتر مشغول به کار است شاید با سابقه‌ترین مربی کادر فنی است؛

چهره

سرطان خانم بازیگر

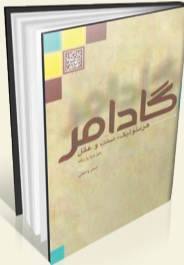
پس از ابتلای زهره حمیدی، مارال فرجاد و... بار دیگر خبری مبنی بر ابتلای یکی دیگر از بازیگران سینمای ایران به بیماری سرطان منتشر شده که واکنش‌هایی را از طرف همکارانش در پی داشت. الهام پناه‌نژاد در یک استوری، خبر از ابتلای پردیس افکاری به سرطان و بستری شدنش در بیمارستان داد و نعیمه نظام‌دوست که این روزها کمک شایانی به ستاره سادات قطبی برای درمان پسرش صدرا و درمان زهره حمیدی کرده است، به دیدن پردیس افکاری رفت. پردیس افکاری، یکی از بازیگران خوب و مطرح به‌خصوص در اواخر دهه‌های ۶۰ و ۷۰ است که سرنوشت او پس از بازی در فیلم «قلاده‌های طلا» تغییر کرد و با بایکوت بازیگران این فیلم جنجالی، به ترکیه رفت و در سریال‌های شبکه جم ظاهر شد. حالا پردیس افکاری در ایران است و به گفته استاد قطب‌الدین صادقی و الهام پناه‌نژاد، به سرطان کبد مبتلا شده و شرایط مناسبی ندارد.

کتابخانه

مهم‌ترین آرای هرمنوتیکی گادامر

کتاب «گادامر: هرمنوتیک، سنت و عقل»، نوشته جورجیا وارنکه، با ترجمه اصغر واعظی در ۲۸۳ صفحه و با قیمت ۲۵۰ هزار تومان، توسط نشر نی منتشر شده است. هرمنوتیک فلسفی با هایدگر پایه‌ریزی شد و با گادامر، به اوج رسید. گادامر با انتشار کتاب «حقیقت و روش» در سال ۱۹۶۰، فصلی نو را در تاریخ هرمنوتیک رقم زد و طیف گسترده‌ای از مسائل مرتبط با فهم و تفسیر را بررسی کرد. اندیشه‌های نو و چالش‌برانگیز او بازتاب وسیعی در علوم مختلف و حتی ارزیابی دوباره خود فلسفه داشت. این کتاب از آثار ارزشمندی است که روایتی دقیق و معتبر از مهم‌ترین آرای هرمنوتیکی گادامر ارائه می‌کند. نویسنده کتاب، جورجیا وارنکه، با ایجاد تقابل میان موضوع هرمنوتیکی گادامر و دیگر فیلسوفانی چون شلایرماخر، دیلتسای، هرش، اپل، هابرماس و رورتی، نقاط اشتراک و اختلاف گادامر با آن‌ها را برجسته می‌کند. کتاب حاضر می‌تواند کاستی منابع معتبر و روزآمد درباره هرمنوتیک فلسفی و آرای گادامر را تا حدی جبران کند و برای دانشجویان و دانش‌پژوهان رشته‌هایی چون فلسفه، الهیات، هنر، حقوق، تاریخ و جامعه‌شناسی سودمند باشد.

گادامر: هرمنوتیک، سنت و عقل
نویسنده:
جورجیا وارنکه
مترجم: اصغر واعظی
انتشارات: نی

تاریخ

آغاز عملیات خیبر

عملیات خیبر، عملیات تهاجمی نظامی نیروهای مسلح ایران در جنگ ایران و عراق بود که به‌صورت مشترک، سپاه پاسداران (در منطقه هورالعظیم) و نیروی زمینی ارتش (در منطقه زید)

انجام دادند و در آن از پشتیبانی هوانیروز ارتش و نیروی هوایی ارتش نیز بهره بردند. این عملیات در تاریخ ۳ اسفندماه ۱۳۶۲ آغاز شد و پس از ۲۰ روز نبرد خونین، در ۲۲ اسفندماه ۱۳۶۲ با اشغال جزیره مجنون توسط نیروهای ایرانی و با به‌جا گذاشتن ۱۵ هزار نفر کشته و زخمی از نیروهای عراقی و ۳۰ هزار کشته و زخمی از نیروهای ایرانی، به پایان رسید. در این عملیات دو فرمانده ارشد سپاه پاسداران؛ محمدابراهیم همت و حمید باکری به شهادت رسیدند. عملیات خیبر به آزادسازی منطقه‌ای به وسعت هزار کیلومتر مربع در هور، ۱۴۰ کیلومتر مربع در جزایر مجنون و ۴۰ کیلومتر مربع در طلییه انجامید و موجب افزایش عزم بین‌المللی برای کنترل ایران و جلوگیری از شکست عراق شد؛ به‌گونه‌ای که از زمان آغاز عملیات خیبر تا تاریخ ۱۳۶۳/۰۷/۳۰، تعداد ۴۷۴ طرح صلح از سوی ۵۴ کشور جهان ارائه شد.